

Вітаємо учасників сьогоднішніх Святих Літургій - шановних парафіян та милих наших гостей. В наших молитвах не забуваймо на тих, які з причин старості, немочі чи інших не в силі сьогодні бути з нами. Молімося і за тих, які нехтують сьогоднішнім Богослуженням.

СЬОГОДНІ ПО ОБОХ СВЯТИХ ЛІТУРГІЯХ буде висвітлювання півгодинного документального фільма про апостольську діяльність св. Павла. Господині частуватимуть кавою/чаєм і солодким.

ЗБІРКА НА ПІДТРИМКУ протестуючим на Майдані незалежності в Києві відбудеться сьогодні по обох Святих Літургій.

ЗАСІДАННЯ ЦЕРКОВНОЇ РАДИ у вівторок 4 лютого від 7-ої години вечора.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ МАРІЙСЬКОЇ ДРУЖИНИ у наступну неділю 9 лютого по другій Святій Літургії **святі літургії. Понеділок(3):** Свята Літургія не відправиться

Вівторок(4): + Марія - Зірка Когут; **Вівторок(5):** + Катерина і Петро Мацюки - Легатова **Четвер(6):** в намірі дародавця - Емілія Березович; **П'ятниця(7):** в намірі дародавця -Кайл **Субота(8):** 9:00 година ранку за пок. Федора, Катерину і Володимира - Марія і Оля

*****

СИГНАЛ

Після страшної бурі на морі вцілілий бідолаха, учипивсь за рештки свого човна, добрався до маленького безлюдного острівка. Острівець той майже суцільно вкривали непривітні гострі скелі. Бідака став гаряче благати Бога, аби його порятував. Кожного дня він вдивлявся, чи десь там, з-за горизонту, не з'явиться допомога, проте ніхто з нею не поспішав. Коли минуло так кілька днів, він почав потроху облаштовуватися. Доклавши чимало зусиль, виготовив знаряддя для обробітку землі, а також для полювання. У поті чола він розклав вогнище, збудував курінь і сховок на випадок бурі. Так спливало кілька місяців. Бідолаха невпинно молився, проте жодне судно не з'явилося на видноколі.

Одного дня вітер несподівано подував на вогнище і полум'я лизнуло циновку. В одну мить усе спалахнуло. У небо піднялися хмари густого диму. Багатомісячна праця обернулася у невеличку купку попелу. Сердега намагався бодай щось урятувати, та врешті впав на землю і залився слізьми.

“Господи Боже, чому? Чому це сталося?” Через кілька годин до острова наблизився великий корабель. Рятівники на плящі припливли, аби забрати страждальця.

“Як ви довідалися, що я є тут?” - ще не ймучи віри, спитав він.

“Ми побачили димовий сигнал”, - відповіли йому.

Твої нинішні труднощі - наче сигнали, що заповідають майбутнє щастя. Бог прибуде, щоб тебе спасти.

“Яка найкоротша дорога, щоб зустрітися з Богом?”

“Життя в інвалідному візку”, - відповів чоловік без ніг.

За словами Св. Письма Бог створив людину з землі і вдунув у неї душу - частину свого безсмертного духа, і так вона була створена на образ і подобу Божу. Так Творець створив і призначив людину для вічності. І щоб вона могла це вічне щастя легше й скоріше досягнути, Бог вложив свої закони в природу людини. Крім того, Бог своїми посланниками, а особливо через свого Сина Ісуса Христа, проголосив людям свої позитивні заповіді, що мають їх вести до вічності. На жаль, у світі є чимало гордих і самолюбних людей, що не приймають ці заповіді. Однак, ті самі люди, що не хочуть вірити Богові, є змушені покласти своє довір'я на смертних людей, наприклад, на керівників державою, її внутрішніми й зовнішніми справами, дарма, що про них не знають нічого, або дуже мало. Без віри в Бога не можна добре впорядкувати жодної людської спільноти.

Христос так до нас говорить: **“Вітці мої голосу мого слухаються і я їх знаю: вони за мною ідуть, і даю я їм життя вічне, і не пропадуть вони повіки, і ніхто не вирве їх із рук моїх”** (Ів.10,27-28).

Христос часто стукає до людського серця і готовий дати нам свою благодать, що в силі перенести нашу душу із стану гріха до святости, але не всі грішники з нею співпрацюють. Без Божої благодаті ніхто не досягає вічного щастя. Мусимо завжди бути готові співпрацювати з Божою благодаттю й дорожити нею понад усе на світі. Христос мовить: **“Яка користь людині, як світ цілий здобуде, а занепасть власну душу?”** (Мт.16,26).

Віра в Бога є Божим даром людині. Вона просвічує її розум великими ідеями та спрямовує її волю до вселюдського і найвищого добра. Не буде розумною така людина, що придушє голос Христа в своїй душі, який кличе її змінити своє життя і дбати про душу, вартість якої перевищує ціну всіх скарбів світу.

Як вдумаємося в життя святих, побачимо, що вони мали такі самі труднощі, які має кожний з нас; усе ж таки, вони мали одну прикмету: вони завжди й радо співпрацювали з Божою благодаттю. І нам так треба робити.

Сьогоднішнє Св. Євангеліє оповідає про грішника Закхея, що, почувши про прибуття Христа до містечка Єрихону, хотів його побачити. А що був малий ростом, виліз на придорожнє дерево і сховався між листям. Христос оцінив його волю й покору і, глянувши вгору, сказав: **“Закхею, притьмом злізай, бо я сьогодні маю бути в твоєму домі”** (Лк.19,5).

Велика радість огорнула Закхея й він заявив перед усіма, що готов віддати половину свого майна вбогим, а якби кого скривдив, віддасть вчетверо, і цим приготував свою душу на прийняття Божої благодаті.

Кожного з нас Христос кличе: **“Грішнику, злізай з дерева гріха, бо Я хочу загостити до твого серця”**. Яка ж доля чекає нас, якби ми не послухали Його голосу? Вічна безнадія грішника, що через свій нерозум утратив свій найцінніший скарб, своє щастя в небі.

*****

З НАУК СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО: **“Не гордися задля високих похвал, ані не впадай на дусі, коли тебе несправедливо ображають!... Май на пам'яті ці дві речі: щоб не вважати себе за щось велике, ані нікого іншого не ставити нижче себе”**.